

Vladislav Pošpišil, Praha XI. Mladoušovicova 3/1922.

Popis mé činnosti ve dnech revoluce.

5. květen) Vzáplanutí revoluce zastihlo mne v rozhlasové budově ve službě. Shledky lidí ve Stalinově třídě, spuštění pláží na budově, příjezd policejního auta, jakož i první výstřely revoluce u rozhlasu jsem prožíval a pozoroval ve III. patře budovy z otevřeného okna gram. archívu.

Po rychlé orientaci - převedl jsem ustrašené ženy (př. Benešová a jiné) z předního traktu budovy do prostoru záquamového oddělení, kde jsme po dohodě s jinými kolegy (Lexa, Hou, Povriánek, Wik, Ing Janík) připravili barikádu pro případ upádu z hlavní chodby III. patra do záquam. oddělení (Skříně s Polp. pásky přisunty ke vchodu) abychom zabránili jeho zničení.

Šel jsem do prostoru nakrávání plechové kbelky, jež sloužily pro písk a vodu C.P.O. a naplnil je pitnou vodou, pro případ, že by boj dlouho trval a vodo-
vod byl porušen, nebo pro hašení.

Mezitím boj se stupňoval, střelba se ozývala ze všech stran a pomalu začínali se objevovat ozbrojenci na střeše zadního traktu budovy a se střechy unikali oknem do schodiště na straně do Balbínovi ulice a po střeše okolo chladícího zařízení do prostoru nakrávání. Jiní ozbrojenci civilisté, četníci policisté i vládní vojáci strážili se uniknouti do rozhlasové budovy ze sousedního dvora za budovou. Poptinuli jsme s Ing Janíkem a jinými kolegy různé kabely s buřmi. On pokoušeli se ozbrojence, zbraně

a střílivá po nich vybalovali na střechu.
Později k tomu účelu lidé ze sousedních domů
naše obstarali provazy. Frekvence zadním
vchodem rostla a po porážkách byla velmi
sdlouhavá - proto jsem s hlavní chodbou a Balbi
nové ulici - plazila se po bráni a ve střelbě
přivlekl z první jedou, později druhý pohotovostní
hasičský jeřík, které jsme spojili provazy a
probouráním střechy (na kůlně za rozhlasovou budo-
vou upravili bezpečný vstup ozbrojenců do
rozhlasové budovy dobře chráněný před střelbou
útočníků. Vchod do budovy s Balbinovou ulice
byl obrázcem Gestapákem, který ~~z krytu~~ dobře kryt
házel pučím granátů na každou postavu, která se
ve vchodu objevila. Tam padlo nejvíce obětí, které
jme neumožili nijak a ničím varovati a musli-
jme bezvíceně přihlížeti.

V době, kdy III. patro bylo očištěno od útočníků
(okolo 15⁰⁰ hod) a ti to zallaceni do nižších pater, snaži-
li se se všech oken střílet na naše lidi. V tu
dobu skryt za tělem Platuerfonového stroje napřed
řídil střelbu ozbrojeného policisty (rozřezával jsem
naše lidi od Němců) později sám pábil vypůjčenou
kulovnicí do druhého a I. patra na útočníky.

Pro prudké přestřelce ve I. patře počali se
objevovati ranění a hledali ošetření. Převáděl

jsou lehké raněné ze III. patra schodištěm do II. patra
do improvizované obuvárny, kde fungovali dva
dobrovolně se přihlášení lékaři jako lékaři, když
jme je před tím dříve popsanou cestou do budov
vydopavili a za jejich vedení ošetrovat zřídili.

Při této sanitní službě fungovala neobroženě sl.
Helena Novotná, kolega Miloš Wik a Věra Ondříčková
Těžké případy raněných, které vyžadovaly po poskytnutí
první pomoci nemocniční ošetření, jsme využívali
na nosilkách (které jsou též za střelby ve II. a III.
patře plácí se po břiše obtarával) zpět do III. patra na
plochou střechu a pak i s nosilkami po provazech
do dvora spouštěli. (Ing. Janík, Brniánek, Hlav, Lera
Wik, Dr. Kemeš a mnozí jiní.)

Tane mi na myslí jeden případ, kdy jsme spouštěli
těžce raněného 60ti letého plastence - bojovníka
(byl střelen do prou) a myslím že zemřel v neobvyklé
pozici. Právě, když jsme j. ho spouštěli ještě snad
naposled promluvil: „Zabili mi 3 syny a já jsem
je pomstil - 3 jsem odstřílil“ a pak mi hlava
klesla. Později byl probourán průchod na
galerii studia VIII. a tam byly doprovázeni ranění
i vši ostatní. Když byl boj a budovu skoučeni
křídili jsme s kolegy Honou prostor nahrazení

a ^{na} přívisli pro případ vyhlášení. Opatřil jsem
seznamy a křestní listy českých snímku (bez německé
části křestní a ani ve 20³⁰ lod odšel jsem domů.
V obytném domě - (jako velitel domovní hlídky) zajišťo-
val jsem ~~ne~~ německé příslušníky s hlídkami ozbrojenými.
Po výzvě ke stavbě barikád - pracoval jsem na
stavbě barikád na Mladonovicově ulici, kde jsem
dostal volání rozhlasu, které mi vyřídili spoluobčané
abych, se jako rozhlasový technik dostal do rozhlasové
budovy vystřídati unavené kolegy. ~~U~~ V neděli o 9⁰⁰ hod
hlasil jsem se v provozu, ale byl jsem poslán ve 12⁰⁰ hod
domů - neboť bylo doti vykomuněk techniků pro službu.

Později v dnech revolučních fungoval jsem při obraně
obytného domu a zajišťování vlakové barikády na
nákladovém nádraží na Žižkově - neboť do budovy
rozhlasu nemohl jsem se již dostat.

Vladislav Fopšišil.